

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 29 juni 2022
(OR. en)**

**2022/0030 (COD)
LEX 2171**

**PE-CONS 26/1/22
REV 1**

**COVID-19 110
JAI 777
POLGEN 71
FRONT 226
FREMP 114
IPCR 57
VISA 92
MI 436
SAN 325**

**TRANS 335
COCON 31
COMIX 276
SCHENGEN 58
AVIATION 104
PHARM 98
RELEX 714
TOUR 34
CODEC 810**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) 2021/954
OM EN RAM FÖR UTFÄRDANDE, KONTROLL OCH GODTAGANDE AV
INTEROPERABLA INTYG OM VACCINATION MOT, TESTNING FÖR
OCH TILLFRISKNANDE FRÅN COVID-19
(EU:s DIGITALA COVIDINTYG)
FÖR TREDJELANDSMEDBORGARE SOM LAGLIGEN VISTAS
ELLER ÄR BOSATTA PÅ MEDLEMSSTATERNAS TERRITORIER
UNDER COVID-19-PANDEMIN**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/...

av den 29 juni 2022

om ändring av förordning (EU) 2021/954 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2022.

av följande skäl:

- (1) Enligt Schengenregelverket, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹ (kodex om Schengengränserna), får tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta i unionen och tredjelandsmedborgare som på föreskrivet sätt inrest till en medlemsstats territorium röra sig fritt inom alla andra medlemsstaters territorier i 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (2) EU:s digitala covidintyg inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953², som fastställer en gemensam ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 för att underlätta unionsmedborgarnas och deras familjemedlemmars fria rörlighet under covid-19-pandemin. Den förordningen åtföljdes av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/954³, som utvidgade ramen för EU:s digitala covidintyg till att omfatta tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaters territorier och som i enlighet med unionsrätten har rätt att resa till andra medlemsstater.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/954 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 24).

- (3) Förordningarna (EU) 2021/953 och (EU) 2021/954 upphör att gälla den 30 juni 2022. Covid-19-pandemin pågår dock fortfarande och utbrott av oroande varianter kan fortsätta att inverka negativt på resandet inom unionen. Således bör tillämpningsperioden för dessa förordningar förlängas så att EU:s digitala covidintyg kan fortsätta att användas.
- (4) Tillämpningsperioden för förordning (EU) 2021/953 kommer att förlängas med tolv månader. Eftersom målet med förordning (EU) 2021/954 är att utvidga tillämpningen av förordning (EU) 2021/953 till att omfatta vissa kategorier av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta i unionen, bör dess tillämpningsperiod vara direkt kopplad till tillämpningsperioden för förordning (EU) 2021/953. Förordning (EU) 2021/954 bör därför ändras i enlighet med detta.

- (5) Denna förordning bör inte tolkas som att den underlättar eller förespråkar införande av reserestriktioner under covid-19-pandemin. Dessutom motiverar ett krav på kontroll av intyg som införts genom förordning (EU) 2021/953 inte i sig ett tillfälligt återinförande av gränskontroller vid inre gränser. Kontroller vid inre gränser bör förbli en sista utväg, med förbehåll för de särskilda regler som fastställs i kodexen om Schengengränserna.
- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

- (7) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland. För att göra det möjligt för medlemsstaterna att, på de villkor som anges i förordning (EU) 2021/953, godta covid-19-intyg som utfärdats av Irland till tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på landets territorium, i syfte att underlätta resor inom medlemsstaternas territorier, bör Irland till dessa tredjelandsmedborgare utfärda covid-19-intyg som uppfyller kraven i tillitsramverket för EU:s digitala covidintyg. Irland och de övriga medlemsstaterna bör godta intyg utfärdade till tredjelandsmedborgare som omfattas av den här förordningen, på grundval av ömsesidighet.
- (8) När det gäller Cypern, Bulgarien, Rumänien och Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

¹ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (9) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i rådets beslut 1999/437/EG².
- (10) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket³ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁴.

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (11) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU².

¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (12) Förordning (EU) 2021/954 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att underlätta resande för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin genom införande av en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla covid-19-intyg om en persons vaccination, testresultat eller tillfrisknande med avseende på covid-19, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (14) För att möjliggöra en skyndsam tillämpning i rätt tid för att säkerställa kontinuitet avseende EU:s digitala covidintyg bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (15) Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen har hörts i enlighet med artikel 42.1 och 42.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹, och avgav ett gemensamt yttrande den 14 mars 2022².

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Ännu inte offentliggjort i EUT.

Artikel 1

Artikel 3 i förordning (EU) 2021/954 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2021 och så länge som förordning (EU) 2021/953 är tillämplig.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande